

دانشگاه علوم پزشکی قزوین

دانشکده پرستاری و مامایی

پایان نامه برای دریافت درجه

کارشناسی ارشد رشته پرستاری مراقبتهای ویژه

عنوان پایان نامه

بررسی میزان موفقیت بعد از احیا قلبی - ریوی بیماران بستری در بیمارستان ولایت قزوین

استاد راهنما :

سرکار خانم دکتر فرنوش رشوند

اساتید مشاور:

جناب آقای دکتر جلیل عظیمیان

سرکار خانم مریم مومنی

نگارنده

حسین علی اکبری

فصل و سال انتشار

پاییز ۹۶

چکیده:

زمینه و اهداف: احیای قلبی ریوی می تواند نقش موثری را در نجات جان انسان ها داشته باشد و در صورت انجام به موقع و صحیح، باعث نجات جان انسان ها به میزان قابل توجهی می گردد، به عبارتی احیاء قلبی ریوی به حدی ضروری است که درست دانستن و درست انجام دادن آن، به معنای نجات جان یک انسان تلقی می گردد. بنابراین سنجش میزان موفقیت احیای قلبی ریوی ضروری به نظر می رسد این مطالعه با هدف تعیین میزان موفقیت احیای قلبی ریوی مطابق با الگوی استاندارد اوتستئین در شهر قزوین انجام شد.

مواد و روشها: مطالعه حاضر یک مطالعه توصیفی-تحلیلی بود که به روش نمونه گیری در دسترس برروی ۱۵۶ بیمار دچار ایست قلبی و تنفسی در مرکز آموزشی درمانی ولایت شهر قزوین در سال ۱۳۹۶ انجام شد. ابزار مطالعه فرم استاندارد ثبت موارد احیا الگوی اوتستئین به منظور سنجش عوامل مرتبط با بیمار، عوامل مرتبط با وقوع حادثه و عوامل مرتبط با زمان اقدامات انجام شده بود. داده ها پس از جمع آوری با استفاده از آزمونهای توصیفی و استنباطی تی تست، آنووا و ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون در نرم افزار SPSS نسخه ۲۲ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها: تعداد افراد مورد پژوهش ۱۵۶ نفر بود که ۹۲ نفر (۵۹٪) مرد و ۶۴ نفر (۴۱٪) زن بودند. در مجموع عملیات احیا در ۵۴ بیمار (۳۴/۶٪) موفق بوده که از این تعداد، ۱۶ بیمار (۱۰/۳٪) تا ۲۰ دقیقه پس از احیا بیمار زنده مانده اند، ۲۸ نفر (۱۷/۹٪) بین ۲۰ دقیقه تا ۲۴ ساعت و ۱۰ نفر (۶/۴٪) از بیماران بعد از ۲۴ زنده ماندند. تعداد بیماران فوت شده ناشی از احیا ناموفق ۱۰۲ نفر (۶۵/۴٪) بود. نتایج آزمون آماری کای دو بیانگر ارتباط آماری معنی داری بین موفقیت در احیا و جنسیت بود ($p < 0/001$). حذف فراوانی موفقیت در احیا در مدت زمان کمتر از ۲۰ دقیقه (۱۴/۱٪) و ۲۰ دقیقه تا ۲۴ ساعت (۲۸/۱٪) در خانم ها در مقایسه با آقایان بیشتر بود اما فراوانی موفقیت بعد از ۲۴ ساعت در آقایان نسبت به خانم ها (به ترتیب ۱۰/۹٪ و ۰) بیشتر بود. ارتباط آماری معنی داری بین موفقیت در احیا و ریتم اولیه بیمار براساس نتایج آزمون کای دو وجود داشت ($p < 0/001$) بطوریکه بیشترین فراوانی عدم موفقیت در احیا (۷۴/۲٪) مربوط به بیماران دارای ریتم آسیستول بود. همچنین همچنین بین میانگین فاصله زمانی تزریق اولین دوز اپی نفرین و موفقیت در احیا رابطه آماری معنی داری وجود داشت بطوریکه کمترین زمان، مربوط به موفقیت احیا طی ۲۰ دقیقه تا ۲۴ ساعت بود ($F=2/855$ و $P=0/039$). در بررسی ارتباطات چند متغیری با استفاده از آزمون رگرسیون لجستیک به روش گام به گام (backward stepwise)، مدت زمان طول کشیده تا تزریق داروی اپی نفرین به عنوان تنها متغیر پیش بین شناسایی شد بطوریکه با افزایش مدت زمان تزریق اپی نفرین شانس عدم موفقیت در احیا افزایش می یافت ($OR= 0/285$ و $P<0/023$).

نتیجه گیری: با توجه به نتایج مطالعه حاضر در زمینه کارآمدی احیای قلبی ریوی و میزان بقا بیماران توصیه می شود که با برنامه های آموزشی مناسب و هم چنین آگاه سازی تیم احیا نسبت به انجام احیای قلبی ریوی براساس آخرین راهنمای بالینی عمل شود. هم چنین ارزیابی عملکرد گروه احیای ریوی و تعیین نقاط قوت و ضعف آنان می تواند در کارایی انجام احیا نقش اساسی داشته باشد تا بتوان با کیفیت مناسب به حفظ بقا بیماران به خصوص پس از احیا موفق کمک نمود.

کلیدواژه ها: احیای قلبی، ریوی، برگشت جریان خون خود به خودی، ایست قلبی

**Qazvin University of Medical Sciences
school of Nursing and Midwifery**

Thesis for Master degree in critical care Nursing

Title:

**Rate of Successful Cardiopulmonary Resuscitation in Patients in Educational and
therapeutic center of Qazvin, velayat Hospital**

**Supervisor:
Dr. Farnoosh Rashvand**

**Consulting:
Dr. Jalil Azimian
Maryam Momeni**

**By:
Hossein Aliakbari**

2017

Abstract:

Background and goals: cardiopulmonary resuscitation(CPR) can play a vital role in saving people's lives and in the case of being done on-time and properly can save the lives. In the other words CPR is of such a great importance that knowing it and doing it properly mean someone's life save. Therefore,assessment of the success of CPR is so significant that this study is being conducted in order to determine the of pulmo-cardiac success based on Otstein style in Qazvin province

Methods and Materials:The present study is a descriptive-analytic one which was conducted using Convenience sampling with 156 patients suffered from heart and lung failure in Velayat hospital of Qazvin in 1396. The methodology was standard form of recovery for these patients using Otstein style in order to evaluate patient-related factors, unprecedented event factors and the on-time action factors. The data were analyzed using descriptive and inferential tests, T-Test, ANOVA ,Pearson,Regrission with SPSS software, version 22.

Results: There were 156 individuals in this study among which 92 were male (59%) and 64 were female (41%). Totally, recovery process was successful in 54 patients(34.6%) from which 16 patients(10.3%) have survived 20 minutes after the recovery, 28 patients(17.9%), 24 hours after the recovery and 10 patients(6.4%) 24 hours and more until they were discharged from the center. The number of deceased patients from unsuccessful recovery was 102(65.4%). The findings of the chi-square statistical Test reveals a significant statistical relationship between successful recovery and patients' gender ($p<0.001$). The number of successful recovery in less than 20 minutes(14.1%) and from 20 minutes to 24 hours(28.1%) in females was more than males, though this number was more in males for successful recovery after 24 hours(10.9% and 0% respectively). There was a significant relationship between successful recovery and the initial rhythm of the patient based on the chi-square results ($p<0.001$) and the most successful recoveries (74.2%) were for patients with Asystole rhythm.Also there was a significant relationship between successful recovery and medicine injection during the advanced recovery process($p<0.004$). the most numbers of drug injection was for the deceased patients(67.3%) and the least number of it was for the successful recovery after 24 h(5.3%). The results of the chi-square Test shows that there is a significant relationship between the outcome of the pulmo-cardiac recovery and the use of tracheostomy before heart failure($p<0.004$); the most number of tracheostomy before heart failure was for deceased patients(88.6%0 and the least number of it was for successful recovery after 24 h(0%). The results of the ANOVA Test demonstrate that there is a significant relationship between the time to reach an air technique and success in recovery in a way that the time to reach an air technique in deceased patients was less than other groups of patients($p=0.023$ and $F=3.295$). Also, there was a significant relationship between the mean time of first injection of Epinephrine and the success in recovery in a way that least time was for recovery within 20 minutes until 24 hours($P=0.039$ and $F=2.855$). The time elapsed to inject epinephrine was determined as the only prediction factor, so that by the increase of epinephrine injection time, the chance of unsuccessful recovery would be risen as well ($P<0.023$, $OR=0.285$).

Conclusion & discussion:. According to the findings of the present study related to the effectiveness of CPR process and the chance of patients' survival, it is highly recommended that appropriate educational programs as well as rising the awareness level of recovery team about reforming the pulmo-cardiac process based on the latest clinic instruction and also the evaluation of the team to determine its strengths and weaknesses can play a significant role in its function in order to survive and save patients' lives especially after their successful recovery.

Keywords: cardiopulmonary resuscitation, return of spontaneous circulation, cardiac arrest